

Redan nu en av de största

Yvonne Swahn

Flaménska Galleriet

Recension. "Minor classics" är ett underbart begrepp för att mästerverk så ofta är tyngdlösa, substantiella liksom i förbifarten, exempel på underverket att en fågel kastar sig från grenen - och vingarna bär, varje gång. Tänk om det vore jag, om jag vågade? Men så gör Yvonne Swahn i nästan varje bild hon nu visar upp på Flaménska.

I sin ateljé i vad som var "Stormen" på gamla Restad sjukhus i Vänersborg utövar hon ett egenartat action-painting - lägger på färgen med bara händer och fingrar, klöser och ristar, tejpar över, tecknar med blyerts ovanpå oljemåleriet - och ut ur den vildsinta attacken kommer det skönaste, sköraste måleri, från sinne till sinne. Så blir nästan allt nu på Flaménska minor classics, nästan skimrande små, och allt större, underverk där hon så att säga ackumulerar de mörka krafter vi nu har omkring oss, men därur ger oss kraft att stå emot, mod att se och skönhet att överleva på.

Vi har sett henne förr, men på några år har hon genomgått en rent förbryllande utveckling i spåren av måleriets explosiva återkomst i vår tid.

Jag påstår att hon redan hör till våra allra största, i klass med en Aschenbrenner vi just mött, ristaren Lyth och naturmystikern Rune Jansson, men ändå helt sin egen. Finns nån rättvisa står hon inför ett enormt genombrott.

Rolf Haglund